

ODANOST POZIVU

Već 15 godina Josip dr. Šolin skrbi za zdravlje žena, za njihov podmladak, obitelj. Liječničkom praksom bavi se već gotovo 3 desetljeća, a od 1991. godine svoj humani poziv obavlja u privatnoj praksi. Danas je vrstan stručnjak, praktičar i znanstvenik, bogatog iskustva i priznatih rezultata u zemlji i inozemstvu.

Dr. Josip Šolin

U privatnoj praksi vidio je mogućnost obavljanja svoje profesije po samostalnoj organizaciji i zakonu umijeća. Za stalnog i pouzdanog suradnika izabrao je svojom voljom višu medicinsku sestru Đurđu Šolin, koja mu je desna ruka i obavlja pola tog odgovornog posla. Prvi je ginekolog u Hrvatskoj koji je sklopio ugovor s tadašnjim Fondom zdravstva, te jedini u Zagrebu i Zagrebačkoj županiji koji je u tome ustrajao unatoč nizu, za njega nepovoljnih okolnosti. No sklapanjem takvog ugovora omogućio je prije svega svojim pacijenticama da kod njega ostvaruju ginekološku zdravstvenu zaštitu, svjestan da visoke troškove liječenja neke od njih ne bi mogle same snositi.

Uspješna ultrazvučna dijagnostika

Znanjem i kvalitetnom opremom postigao je uspjeh na ovom području. Završio je dva tečaja Škole Iana Donaldala (oca ultrazvuka iz Engleske) i to 1986. i 1989. godine. Tu metodu smatra nezaobilaznom pomoćnom metodom u dijagnostici, sasvim bezbolnom i bezopasnom. Njezinu prednost vidi i uspješno je koristi u praćenju rane trudnoće, te ranom otkrivanju mioma i karcinoma. Ističe prednost specijalne sonde koju ima u sklopu kvalitetne opreme u ordinaciji, u preciznom dijagnostičiranju. O iskustvima na tom području objavio je nekoliko radova, bio je koautor u pisanju stručne literature drugih stručnjaka. O primjeni ultrazvuka u ginekologiji izlagat će na predstojećem kongresu koji će se na tu temu održati tijekom svibnja u Crikvenici.

Priznanja i u inozemstvu

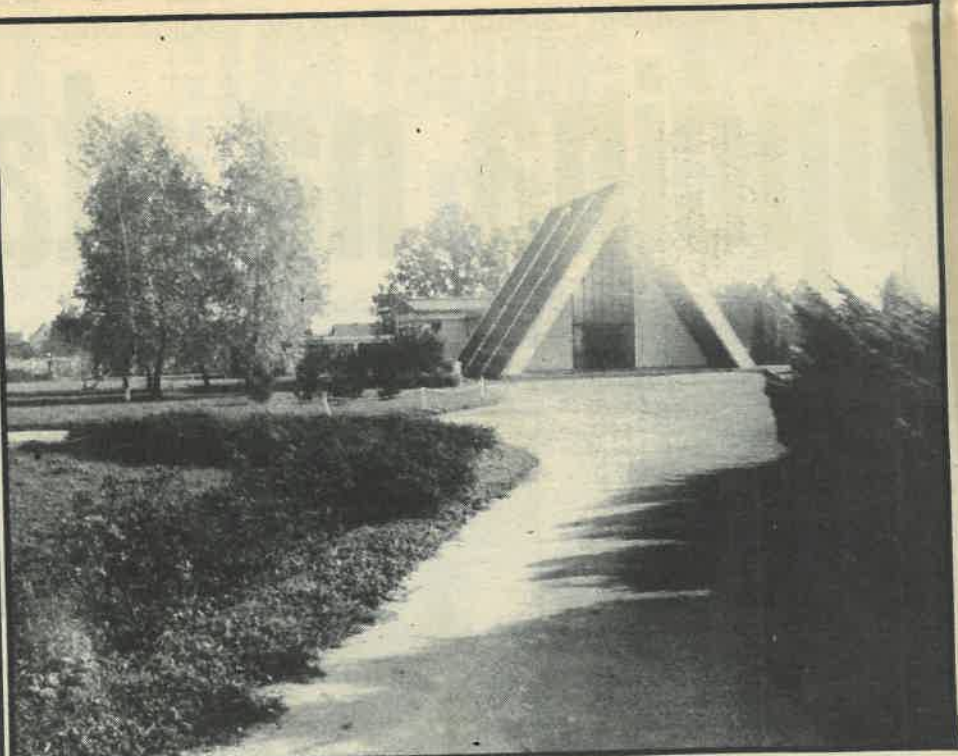
Prošlog mjeseca dr. Šolin prisustvovao je po drugi put Kongresu Europskog društva ginekologa i opstetričara, koji je održan u Madoni di Campiglio — Trentino, Italija. Društvo je osnovano prošle godine s nakanom povezivanja prakse i znanosti, upoznavanjem i izmjenom iskustava kliničke i bazične ginekologije. Osim njega, članovi tog Europskog društva iz Hrvatske su dr. A. Kurjak i dr. S. Kupešić. I ove kao i prošle godine

teškoće sa začecem, posvetit će se tom području, te pomoći, uvjereni smo, mnogim obiteljima.

Na skrbi ovog ginekologa i medicinske sestre sada je 4000 pacijentica. Oko 25 — 30 njih posjete ga dnevno prema utvrđenom dogovoru, dok one s hitnim poteškoćama primi mimo najave. Oko 80% njihovih problema riješi u svojoj ordinaciji. Tek se porodi i operacije upućuju na kliniku. No prema kriterijima Zavoda zdravstva ginekološki tim trebao bi skrbiti za 9000 žena. Prema propisima svoju uslugu pregleda i liječenja tako može naplatiti tek za svaku treću pacijenticu, što znači da dvije trećine posla obavi besplatno, što navodi kao svoj doprinos za ratom ranjenu Hrvatsku. Ratno je stanje, naime, bilo u svakom odgovoru na njegov upit i inicijativu nadležnima da se odnosi postave drugačije. Do izmjene u njegovu korist i korist onih o kojima skrbi do sada nije došlo. Ipak ustrajao je u poštivanju ugovora sklopljenog sa Zavodom. Navedeni podatak ujedno je i odgovor nama, koji bismo se mogli zapitati zašto je on jedini ginekolog u Zagrebu i Zagrebačkoj županiji koji sklapa ugovor s Zavodom. Određene nade u kvalitetne izmjene zdravstvenog sustava i odnosa privatne prakse polaže u djelatnost Hrvatskog udruženja zdravstvenih djelatnika privatne prakse. Predsjednik je tog Udruženja na području Zagrebačke, Sisačke, Karlovačke i Krapinske županije. Obnašajući tu dužnost uključio se u nastojanje da se osnuje komora liječnika privatne prakse sa sekcijama za određena područja, putem koje bi liječničkim i privatnim praksama imali više mogućnosti za ostvarenje svojih interesa i potreba pacijenata.

Na restriktivne mjere u zdravstvenoj zaštiti, kako smatra, treba se naviknuti. Njihov se princip već primjenjuje u njegovoj ordinaciji. Starih i loših navika trebaju se osloboditi i bolesnici i liječnici, a prava i obveze treba podrediti principima. Nadajmo se da će sustav zdravstva i zakonodavstva jednom uhvatiti korak s napretkom u medicini, da ga neće sputavati. Podatak da se kod nas osigura 150 njemačkih maraka po stanovniku za zdravstvenu zaštitu godišnje, a u Njemačkoj taj je iznos 3.500 njemačkih maraka, dovoljno nam kazuje da je Europa još daleko.

Nada Kozic

Uređeno groblje je lice mjesta

Skrb o Novom groblju

BRZI RAST BROJA UKOPA

Rast broja stanovnika (uključujući i velik broj izbjeglica i prognanika) itekako se u mnogim segmentima odražava na život i funkcioniranje jedne donedavno male sredine poput Dugog Sela.

Govor brojki ukazuje na to da takva populacijska ekspanzija neminovno stvara mnoštvo novih problema i za dugoselske komunalce. Naime, rast broja stanovnika dovodi i do većeg broja umrlih na određenom području. Dugo Selo je imalo tu sreću da takve nove okolnosti dočeka s grobljem koje je tek do pola popunjeno.

U prva dva mjeseca ove godine na našim je grobljima (Starom, Novom, grobljima u Brckovljanima, Lupoglavu itd.) izvršeno 38 ukopa, prosjek iz 1992. i 1993. je oko 170, a neposredno prije rata te su brojke varirale oko 130 ukopa na godinu. Porast broja umrlih je očit, ali on sam po sebi ne zabrinjava toliko, kao što je uznemirujući podatak da postoje pokušaji da se u Dugo Selo dopremaju pokojnici iz Zagreba i okolice, jer su tamo grobni kapaciteti uglavnom popunjeni. Ukoliko se to dogodi (a u »Dukomu« odgovorno tvrde da to neće dozvoliti) tada se ruši procjena da dugoselsko Novo groblje može zadovoljiti potrebe našeg kraja za slijedećih 15-ak godina. Ono će se, naravno, i dalje širiti i pratiti postojećim progresiju mortaliteta, međutim, »uvoženje« pokojnika bitno bi poremetilo planove Dukoma-a.

Dugoselski komunalci mnogo rade na uređenju i održavanju zelenih površina, puteva i objekata na Novom groblju. Prošle godine posađeno je 250 tuja (vrsta crnogoričnog drveta), betonirano je 250 metara staza između gradova, nabavljen je također sa ralicom i rotacionom kosilicom, a u tijeku je i dogradnja postojećih

objekata i izgradnja prostorija za svećenika. Planira se izgraditi i posebno mjesto za polaganje urni, međutim, takav vid sahranjivanja posljednjih ostataka kod nas je slabo prihvaćen, ali, recimo i to, za Zagreb je krematorij jedino rješenje.

Također se pokušava urediti put kojim mnogi dugoselci dolaze u posjetu groblju, a to je onaj koji vodi iz Novog naselja, točnije iz Šaškovečke ulice, i kojim je u vrijeme kiša gotovo nemoguće proći. Standardne ne zaboravlja ni glavni ulaz u groblje, odnosno cesta koja se odvaja od Kozinske ulice, jer se automobili na njoj se mogu mimičiti pa nastaju nepotrebne gužve.

Nastoji se riješiti i problem odvodnje zagađenih voda. Potrebna izgradnja 800 metara kanalizacije košta danas oko 40 tisuća DEM, kojih trenutno poduzeće nema.

Zanimljiv je podatak da samo 8 radnika, pored obavljanja ukopa, mora održavati i zelene površine: pokositi oko 7 kvadratnih kilometara trave (od toga oko 4 km² ručno), obrezati oko 2 kilometra živice i 560 metara tuje, te okopati ruže i ukrasno bilje, sve to nekoliko puta godišnje.

Taj rad i nabavka opreme plaćaju se kroz grobne naknade, koje iznose 26 000 HRD za grob na Starom groblju, odnosno 35 000 HRD za grobno mjesto na Novom groblju. U principu više se ne prakticira prodavanje grobnih parcela unaprijed (moguće je unaprijed kupiti samo obiteljsku grobnicu), a što se tiče cijena one variraju.

U prosjeku troškovi jedne sahrane danas iznose gotovo tisuću DEM. Zato se svima preporuča koji to mogu učiniti, da smrt odgode u što dalju budućnost.

Albert Harcet

Godišnja skupština DVD Dugo Selo

Iskra nade u vatrogastvu

DVD Dugo Selo na svojoj skupštini

Dobrovoljno vatrogasno društvo Dugo Selo održalo je 11. veljače 1994. g. svoju redovnu izvještajnu godišnju Skupštinu, uz nazočnost uglednih gostiju: načelnika Polgavarstva općine Dugo Selo Milivoja Obada, zapovjednika Zbornog mjesta HV Dugo Selo pukovnika Vladu Stefanovića, Predsjednika Vatrogasne zajednice općina Brckovljani, Dugo Selo i Rugvica Marijana Gecega i njena zapovjednika Mirka Remenara, zapovjednika OVP Brckovljani Marijana Paja i tajnika Udruženja obrtnika Dugo Selo Ivica Pečnjaka. Skupštinu je otvorio Predsjednik DVD Dugo Selo Matej Haler. Izvještaj Upravnog odbora podnio je tajnik Ivan Hertel. Prema njegovu izvješću Upravni odbor je održao 23 sjednice. Posebno značajna aktivnost bijaše organiziranje proslave 100 godina rada i djelovanja Dobrovoljnoga vatrogasnoga društva Dugo Selo. Tu veliku proslavu samo to društvo ne bi ni moglo iznijeti na svojim leđima. U mnogome su pomogli naši građani, a naročito pomoć iskazao je Milivoj Obad, načelnik općine

Dugo Selo. Zapovjednik Vinko Kašnar opisao je rad operative. Društvo je imalo 24 vatrogasne intervencije, od toga 20 intervencija na gašenju požara i 4 intervencije u prometnim akcijama. U tim intervencijama sudjelovalo je 11 operativnih vatrogasaca i utrošeno više od 400 dobrovoljnih sati rada. Više od 100 sati dobrovoljnoga rada utrošeno je i na uređenju vatrogasnoga doma, njegova okoliša te održavanju vatrogasne opreme. Od potrebite vatrogasne opreme nije ništa nabavljeno. Čak ni vatrogasna tehnik nije do sada bila ispravna. Vatrogasna vozila, zbog nedostatka novca nisu bila ni tehnički pregledana niti registrirana. Blagajnik Josip Kešlin je ustvrdio kako je društvo unatoč teškoćama dosta dobro poslovalo zahvaljujući većma donatorima i sponzorima, koji su uvijek, kada je to bilo neophodno, pomogli vatrogasno društvo. U raspravi o budućem radu naglašena je potreba intenzivnijeg rada sa školskom djecom i njihovo uključivanje u vatrogastvo.

Josip Kešlin

ŠPORT

Zajedništvo klubova i športova

Razgovaramo s Josipom Trupecom, predsjednikom Športskog društva Dugo Selo

Športsko društvo Dugo Selo djelatno je već tri desetljeća. Njegov današnji predsjednik je Josip Trupeć, koji je bio i jedan od njegovih osnivača. On je zato i prava osoba za razgovor o tom društvu.

Kako je to društvo danas ustrojeno, koliko klubova okuplja, koji su temelji njegova unutarnjeg zajedništva?

Sportsko društvo Dugo Selo je po svom Statutu udružena organizacija slijedećih klubova: nogometni klub, ženski rukometni klub, muški rukometni klub, kuglački klub, stolnoteniski klub, šahovski klub te športsko ribolovno društvo. Postojeća tradicija dugoselskog Športskog društva jedan je od stupova i temelja njegova današnjeg zajedništva. Sasvim je danas razumljivo i pitanje što različite klubove danas drži zajedno, posebno zato što takvih društava, sa toliko klubova, ima sigurno jako malo.

Zajedno nas drži upravo ta naša tradicija koja traje upravo ove godine već tridesetu godinu. Zatim je tu i vođenje stalne zajedničke športske politike. Ranije izvan tog Športskog društva i nije bilo drugih klubova u Dugom Selu. Danas ih ima i to je dobro da ih ima. Bitno za naše zajedništvo je i zajedničko financiranje koje je uvijek išlo i još uvijek ide iz tog našeg popularnog »Športskog buffeta«. A u Dugom Selu se jasno zna što je to. Zajedništvo nam je bilo od koristi i kada smo tražili novac, kako se to govorilo, od šire društvene zajednice. Mi u društvu također njegujemo solidarnost. To se očituje i pri donošenju odluka na Izvršnom odboru, kojega čine predstavnici svih sedam klubova. Taj izvršni odbor je središnje tijelo društva i ono bira svog predsjednika, potpredsjednika i tajnika na četiri godine. Naravno tu je još i Nadzorni odbor. Isto tako mi danas s puno ponosa možemo reći da Športsko društvo Dugo Selo nikada u svojoj dosadašnjoj povijesti nije imalo profesionalca, da je sve djelovanje temeljilo na volonterskom radu, na čistom amaterizmu, što je uvijek stvaralo jednu pozitivnu kohezivnu klimu u društvu.

Koliko aktivnih sportaša okuplja vaše društvo?

Naše športsko društvo danas u ekipama od pionira do seniora ima blizu petstotina sportaša. To je i po našem sudu veliki broj, posebno s obzirom na nedostatne uvjete za bavljenje športom na našem području: nemamo športske dvorane, nemamo do kraja uređena borilišta ni potrebne prostorije uz njih.

U kojoj mjeri u okviru vašeg društva mogu doći do izražaja interesi svakog pojedinog kluba?

Klubovi su samostalni pri planiranju svog rada. Športsko društvo im ne želi, niti to može, ograničavati bilo kakvu njihovu inicijativu. U društvu oni mogu dobiti samo potporu kada si nešto zacrtaju i odluče to ostvariti. Već sada imamo situaciju da ti klubovi osim što se zovu Dugo Selo imaju i svoje druge sponzorske nazive: ženski rukometni klub F[Exo], nogometni klub »Kernkop«, kao što će i neki drugi klubovi dobiti svoje sponzore. Mi smatramo to pozitivnim trendom u razvoju naših klubova, kako bi se što veći broj mladih ljudi mogao uključivati u bavljenje športom. Isto tako uspon svakog našeg kluba donosi radost svim klubovima našeg društva.

Kako prosudujete mogućnost vaših klubova, kada je riječ o budućim športskim uspjesima?

Svaki naš klub ima u natjecanjima pravo tri ekipe, prema uzrastima. Svaka od ekipa ima svoje mogućnosti pa je zato teško govoriti ukoliko o svakoj od tih ekipa. Držim da je potencijal tih naših klubova vrlo velik. No sve treba sagledati i u okviru sustava natjecanja. U onom športu koji ima manje klubova lakši je ulazak u visoki rang natjecanja. U svemu je važan i novac. Sve to košta. Viši rang je uvijek i znatno skuplji. Pored toga i sustavi natjecanja u našoj državi nisu do kraja definirani pa i tu ima traženja i lutanja. Ocjenujem da imamo znatnu perspektivu u mnogim granama športa. Mi danas imamo b prvotigaša u ženskom rukometu, mladu ekipu nogometaša u četvrtoj ligi, u športskom ribolovu imamo reprezentativca Hrvatske. Potencijala ima no sada najviše toga ovisi o našem daljnjem radu. Posebno su nam važni trenerski kadrovi, koje moramo i sami školovati. Za budućnost tih naših klubova je pored toga veoma važno i to kakve će nam biti materijalne mogućnosti. Ja se općenito nadam da će naši državni šport-

Josip Trupeć

ski savezi znati otvoriti mogućnosti i za financiranje športa.

Ima li vaše Športsko društvo svoj poseban plan?

Nekakav poseban plan samog Športskog društva mi nemamo. Postoji samo skup planova svih naših klubova. Kada razmišljamo o našoj budućnosti i daljnjoj bu-

dnućnosti mi smo realni. Kada bi naši klubovi zadržali u narednom kratkom razdoblju svoje natjecateljske pozicije mi bismo bili zadovoljni. No najviše se i mogućnosti nekih naših klubova i za prelazak u viši rang. Tu u prvom redu mislim na ženski i muški rukometni klub te na nogometaše. Posebno nas veseli ponovo oživljavanje našeg šahovskog kluba i korištenje priloge da čitatelje pozovem na uključivanje u taj klub. Posebno ističem da taj klub u Dugom Selu djeluje još od 1953. g. Prostor za stolni tenis također se ponovo može koristiti. I taj klub je otvoren svima koji vole taj šport.

Jedan naš važan zadatak je osnivanje Općinskog športskog saveza, putem kojega bi mogli tražiti sredstva za svoj rad i iz općinskih proračuna. To bi omogućilo i jednu postojanost u radu, jer bi tako mogli imati stalni izvor prihoda. U godinu i pol dana, koliko je Dugo Selo bilo u sastavu Grada Zagreba dugoselski šport nije dobio ni dinara pomoći i time zapravo izgubio oko 50 tisuća njemačkih maraka. To je minus kojega ćemo dosta teško nadoknaditi. Sada se sa svojim zahtjevom pojavljujemo i pred općinskim proračunom. Nadam se da će naša općinska vlast imati razumijevanja za podršku i pomoć za oko 500 naših sportaša.

OSNOVANO 1964.

VAŠ OBITELJSKI fotograf

-UVJEK SA VAMA
-NAŠA FOTOGRAFIJA
-VAŠE ZADOVOLJSTVO

POSEBNA PONUDA

Fotografije za dokumente

Studio Express
• COLOR
• GARANCIJA KVALITETE
• ODLAŠTEN FOTOGRAF Polaris

foto VERICA
41270 DUGO SELO
ZORICA 9

Narodno sveučilište Dugo Selo organizira

Aerobik

Svakog ponedjeljka i četvrtka

I grupa	Majke s predškolskom djecom	18 sati
II grupa	Mlade žene i djevojke	19 sati
III grupa	Starije žene	20 sati

Stručna i iskusna voditeljica.

Narodno sveučilište Dugo Selo, zajedno s Centrom za dopisno obrazovanje »Birotehnika« iz Zagreba organizira stručno osposobljavanje za samostalno obavljanje prometa robe na malo

Uvjeti za upis: najmanje završena osnovna škola

Prijave i informacije: Narodno sveučilište Dugo Selo, telefon: 750-419

Tvornica posuda GORICA Odgođena dokapitalizacija

Prvi krug pretvorbe društvenog kapitala u »Gorici« — našem proizvođaču emajliranog posuda okončan je još u siječnju ove godine. Sadašnji i ranije zaposleni radnici očitovali su zanimanje za kupnju dionica u vrijednosti 12,7 milijuna njemačkih maraka, što je trostruko više od dijela kojeg je zakonski moguće otkupiti uz popust na osnovi radnog staža. Tako su se izraženi interesi morali reducirati tek na trećinu mogućeg, pa je uz popust otkupljeno dionica u vrijednosti 4,7 milijuna njemačkih maraka.

radnika dionice u vrijednosti 1,8 mil. njemačkih maraka (preuzeo je obvezu njihove otplate), čime je u poduzeće uložio 13% od planiranog kapitala za tu namjenu.

Svakog se dana očekuje da će Fond za privatizaciju oglasiti prodaju preostalih dionica u vrijednosti 4,7 milijuna njemačkih maraka. Prema važećim propisima, subjekt koji otkupi 30% od ponuđenih dionica, stiče pravo na dokapitalizaciju, što potencijalni dokapitalizant namjerava i učiniti. No, konačan ishod privatizacije ovog poduzeća sasvim je neizvjestan, jer za kupnju dionica jedinog hrvatskog proizvođača emajliranog posuda, kako saznajemo, vlada veliki interes. Ipak, ishod će biti poznat već u travnju, uvjeravaju nas u »Gorici«, tijekom kojeg se očekuje okončanje dugotrajne pretvorbe društvenog vlasništva ovog gospodarskog subjekta.

Nada Korčić

Više stranih kupaca

Nakon obrade tržišta definiran je plan proizvodnje prema kojem će »Gorica« ove godine proizvesti za veći broj stranih kupaca, a svoje proizvode plasirati, pored sadašnjih i na nova tržišta. Nekoliko zapadnoeuropskih proizvođača otišlo je u staccij, a među njima i slovenski »Emoz Celja«, pa je »Gorica« odlučila ponuditi svoje proizvode talijanskim, španjolskim i francuskim kupcima, ispitujući i mogućnosti plasmana u Rusiji. Broj kupaca time je udvostručan, čime je smanjen njihov pritisak na cijene, koje u uvjetima disperzivnog izvoza imaju mogućnost rasta i većeg profita.

Prodajom proizvoda na inozemnom i domaćem tržištu, te ostvarenjem planiranih usluga očekuje se ukupna ovogodišnja realizacija od 26 milijuna njemačkih maraka. Od toga predviđaju 14 milijuna DEM ostvariti samo izvozom posuda, što je dva i pol puta više od prošlogodišnjeg izvoza. No, proizvodnja za izvoz u nestabilnim uvjetima vrlo je osjetljiv i odgođoran zadatak, kojeg nekada nije

moguće ostvariti prema planiranim rokovima i zahtjevima stranih kupaca. Ponekad ga ometaju zastoji u nabavi uvoznog repromaterijala ili pribora. Tako je primjerice nedavno 150.000 jedinica za izvoz stajalo nedovršeno i izmaklo planiranom roku, radi kašnjenja pošiljke nerđajuće trake koju uvoze iz Italije. Razlog su bile carinske formalnosti koje su iz savim drugih razloga zadržale cijelu pošiljku dulje vrijeme, u sklopu koje je putovao i ovaj, za finalizaciju proizvoda neophodan uvozni materijal. Bez obzira na slične i neočekivane poteškoće, »Gorica« će nastojati zadržati sve strane kupce, koji za sada imaju razumijevanja za naše tegobe u poslovanju. Upravo većim brojem kupaca učvršćuje svoju poziciju na ino-tržištu. Izvozna perspektiva pruža se boljom kvalitetom i nižim troškovima. U »Gorici« su zadovoljni rezultatima što su ih postigli u kvalitetnijoj proizvodnji tefloniziranog posuda, svjesni da tom kriteriju trebaju podvrgnuti sve ostale proizvode i usluge.

N. K.

Popis i traženje nestalih

Rok za obnavljanje zahtjeva i dopunu podataka potrebnih za traženje zatočenih, nestalih i prisilno odvedenih hrvatskih građana istekao je u ponedjeljak 7. ožujka 1994.

Do tog datuma članovi obitelji hrvatskih vojnika i civila, za kojima se traže, imali su priliku uz pomoć aktivista Crvenog križa ispuniti opsežne upitnike kojima se dobiva mnoštvo novih i korisnih podataka za traženje nestalih osoba.

U dugoselskoj podružnici Crvenog križa saznajemo da je na našem području akcija ispunila očekivanja time da je sakupljen velik broj dragocjenih podataka, a i snažna su očekivanja da će, nadamo se, pomoći u pronalazenju nestalih osoba.

A. H.

Auto škola Valeco

Voditelj i vlasnik: Stjepan Valentak

organizira neprekidno osposobljavanje za vozače A i B kategorije

Upisi radnim danom od 7 do 15 sati u Narodnom sveučilištu Dugo Selo

750-419

Mjesto gradnje crkve u Sopi

DVIJE NOVE CRKVE

Brojno novodoseljeno stanovništvo osjeća potrebu i za izgradnjom svojih novih crkava i vjerskih okupljališta. Za dvije nove i buduće crkve na dugoselskom području zna se već i lokacija.

Podršku inicijativi vjernika predvođenih župnikom Ivicom Lovretićem za izgradnjom crkve u Ostrni dalo je već dugoselsko općinsko Poglavarstvo, a i nedavno održani zbor mještana u Ostrni. Utvrđena je i lokacija izgradnje u samom središtu Ostrne, na prostoru čuvanom najprije za sportske terene. U tijeku je sada prenošenje prava korištenja

tog zemljišta na dugoselsku župu, koja će i organizirati gradnju crkve.

Gradnja druge crkve u Sopi, nasuprot nogometnom igralištu, praktički je već započela: postavljeno je već raspelo, srušena stara kuća, čiste se stare cigle, kako bi mogle biti korištene i u novoj gradnji. Samo zemljište je u vlasništvu župe sa sjedištem u Resniku. Pokretači te gradnje su vjernici, doseljenici iz Bosne, spremni svoju crkvu graditi i svojim vlastitim rukama. U prostoru te crkve moguće je da će okupljati vjernici već narednog Božića.

MARTINIZACIJA

Kako zaštititi Sv. Martina od potrošačkog i svjetovnog habanja?

Od pamtivjeka ovi su prostori i ovaj puk imali svog zaštitnika Sv. MARTINA koji je s vrha svog Brega pozorno motrio na svoju Župu, čak i u novije vrijeme nešto oslabljene pedeset godišnje popularnosti. Od istih starih vremena je i Sv. Martinska župa, kao i crkva što ju je dobrano nagrizao zub vremena, kao i Breg čije su padine prekrili vinogradi, klijeti i vikendice. U tom ambijentu imali smo i Martinje — ne može se reći da nismo, zatim tu i tamo po kojeg Martina u Dugom Selu i okolici. Mogli smo još naći i koju Martinu, djevojčicu ili kafić. To je ono što nam je povijest ostavila u nasljeđe. A onda, odjednom zapuhnuo nas je trend martinizacije. Oživio je Duh Sv. Martina poput Aladina, koji je nakon niza stoljeća provedenih u čarobnoj svjetiljci, slučajno izašao na svijetlo dana. No umjesto da služi svog gospodara, Duh Sv. Martina zavladao je nama i našim ulicama, gostionicama, kućama — ukratko našom dugoselskom zbiljom. Martin je izvjesio svoje ime na veći broj gostiona i na neke trgovine u vlasništvu poduzeća, koje je sve svoje pozitivne promjene iskazivalo jedino — promjenom imena. A i Dom HV se okitio njegovim imenom. Godinama je tražilo pravo ime — i našlo ga! Martin je utisnuo svoje ime iznad ulaza galerije, održao izložbu dvije, a sada se transformira u nešto unosnije. Martin je neprikladno zavladao krugovalima mjesne postaje, te putuje eterom bliže i dalje okoliše. Martin Dugoselski, poput svog prosvjetiteljskog imenjaka, uzdignuo se iz prilično neupućenog puka do obzorove crte, ispisao stranice novoosnovanog mjesečnika tekstovima raznim, te izvjestio puk o tome što mu se zapravo ovdje događa. Ukoliko niste shvatili poruke što ih je Martin napisao u izašla 3 broja svog »Obzora«, strpite se, slijedi pojašnjenje u Martinovom informativnom vodiču kroz Dugo Selo i okolice. Štošta je još oživjeli Duh Sv. Martina promijenio, znano nam i ne znano. No iz povjerljivih izvora, ekskluzivno za martinški broj Dugoselske kronike, saznajemo: Prave promjene tek predstoje! Zato se upozoravaju mještani da u narednom razdoblju ne napuštaju Dugo Selo, dok traje trend martinizacije. U protivnom, moglo bi vam se dogoditi da se po povratku ne snađete, da se vratite u — neko drugo mjesto, zvano ušima čudno i nepoznato: Martin grad. Nedaj Bože još i toga nam Martina Martinska

Slike na svili

Poklonici lijepe umjetnosti imat će priliku u Dugom Selu razgledati izložbu slika na svili. Nakon izložbi koje je održala u Varaždinu, Ivanici Gradu i Kloštar Ivaniću, naša mještanka NINA PJEVAC izložit će svoje oslikane marame i u mjestu u kojem živi i stvara. Izložbenu kolekciju tih izuzetnih ostvarenja ukomponirat će u prostore Pučke knjižnice i čitaonice u Dugom Selu. Uvodnik izložbenom katalogu napisao je poznati likovni kritičar Juraj Baldani, koji će otvoriti izložbu 15. ožujka ove godine, te stručno definirati postupak kojim ova umjetnica sve svoje zamisli, izuzetan talenat i nedostizna nadahnuća, bojom i kistom pretače na svilu.

Zanima li vas kako to Nina Pjevac od predmeta svakodnevne uporabe — dakle od svilene marame, stvara pokretne slike, koje tek povremeno ostaju na zidovima zatvorenog prostora, a potom izlaze na ulicu, pred oči javnosti, lepršaju oko vrata kraseći ženu, posjetite nakon 15. ožujka Pučku knjižnicu. Otkrit ćete jedinstveni umjetnički izričaj Nine Pjevac, njene zamisli što lutaju bespućima slobode stvaranja, između funkcionalne i estetske vrijednosti.

Nada Kozic

Trnski izlagao u Belgiji

Dugoselski slikar Velimir Trnski, sa privremenim slikarskim boravkom u Parizu, pronosi svojim radom i umijećem slavu naše domovine. Tijekom veljače uspješno je izlagao u Belgiji, u gradiću Knohke-u, u mnogome sličnom Cannesu, a ponajviše po buticima, galerijama i restoranima te mogućnošću atraktivnih provoda. U galeriji D'Maudrecy bila je postavljena samostalna izložba tridesetak najnovijih radova Trnskog, u kojima se on upustio u daljnje istraživanje ornamenata uz nanošenje trodimenzionalnih linija crteža i korište-

nje starih novčani- članovi veleposlan- ca na slikama. Iz- stva Hrvatske u ložbu su posjetili i Bruxellsau.

Milka Šiletić u domu svog unuka Stjepana

102. rođendan

O našoj najstarijoj sugrađanki Milki Šiletić već smo pisali u našim novinama. Ona zbog svoje životne dobi zaslužuje da joj čestitamo ovako javno i njen 102. rođendan. Milka je rođena na Josipovo 19. ožujka 1892. g. u Ivanjoj Reki. Od udaje nadalje živi u Sopi, danas u Savskoj ulici 24. Revno skrbi o njoj danas obitelj njenog unuka Stjepana. Najveći Milkin problem je danas vid, kojega je gotovo izgubila. Uz pomoć štapa može se ponešto i kretati. Ponešto i sama uzima hranu. Kada je budna stalno se moli, i to na glas. Njena svijest je sve više zatvorena u taj svijet molitava. U trenucima kada ima potrebu razgovarati obično ispituje o ljudima iz svoje mladosti. O tajni bakine dugovječnosti njen unuk Stjepan nam reče: da baka nikada nije bila debela, da je bila marljiva i uvijek je puno radila, nije se nikada običavala svađati, oduvijek je voljela život, rado je plesala, rado putovala, dakako hodajući, jer drugih mogućnosti nije ni bilo, nije proživjela lagodan život, već je to bio život pun rada i odricanja.

Osniva se KUD Ostrna

Tridesetak ljubitelja lijepe narodne pjesme i plesa iz Ostrne odlučilo je udružiti vlastite snage i organizirati svoj KUD. Mladi hrabri i odvažni oni kreću zapravo od nule. Očekuju dakako, pomoć i svekoliku podršku svoje Ostrne, a i svog uzora: dugoselskog KUD-a Preporod. Pronađen je već i dogovoren voditelj te prve probe počinju već za nekoliko dana. Sve je već u tom smislu dogovoreno. Kao što se i priliči na samom početku: KUD-u Ostrna želimo uspješan rad i dugovječno postojanje, da i djeca djece onih koji pokreću taj KUD također u njemu s ponosom budu plesali.

Očuvanje crkve u Ježevu

Najvažnije na svijetu je imati prijatelja. To mogu slobodno reći stanovnici sela Ježeva. Samo tako zahvaljujući ljubavi prema tom svom selu našlo se i novaca kojim se obnavlja ta crkva. Pisali smo već o tome da se od propadanja zaštitio zvonik. Nova vijest je da je popravljeno i krovšte te prekriveno novim crijepom. Postavljena je također i nova limarija. Naredni hitni i nužni posao je zaštita zdanja od prodiranja vlage iz zemlje. Svime učinjenim, uključujući i drenažne radove, crkva bi bila dobro zaštićena od propadanja. Naredni radovi moći će se obavljati i malo pomalo, prema mogućnostima. Očekuje se da će se u to uključiti sada i sami stanovnici Ježeva. Ta to je njihova crkva, koja je i ogledalo cijelog sela.

Dugoselska kronika

Osnivač glasila: općine: Brckovljani, Dugo Selo i Rugvica
Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo

Uredništvo: grupa suradnika
Glavni i odgovorni urednik: Marijan Galeković
Adresa Uredništva: Dugo Selo, Josipa Zorića 21a

List trenutno izlazi kao povremeno glasilo.

Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo, Dugo Selo, Josipa Zorića 21a, žiro račun: 30111-603-6553

Tisak: Hrvatska tiskara, Zagreb, Slavonska avenija 4.

Naklada tiska 2.700 primjeraka.